

001	66	76	96	96	62	52	63	13	13	7	0
100	98	96	94	92	90	85	80	70	60	55	50

LUONTO JA YMPÄRISTÖ

Ministeriön kaatokiintiö kymmenen sutta vuodessa

Suomen riistakeskuksen poikeusluvilla voidaan metsästää enintään kymmenen sutta elokuun alussa alkaneen ja heinäkuun lopussa päättyvän metsästysvuoden aikana. Määräys koskee poronhoitoalueen eteläpuolista Suomea.

Kiintiö on samansuuruinen myös kahtena seuraavana metsästysvuotena.

Poronhoitoalueelle rajoitusta ei asetettu. Sinne Suomen riistakeskus voi myöntää poikkeus-

lupia muun muassa erityisen merkittävien porovahinkojen estämiseksi.

Ennen luvan myöntämistä riistakeskuksen on aina varmistettava, että lupapäätös on luontodirektiivin ja kansallisen lainsäädännön mukainen. Metsästys ei saa vaarantaa suden suotuisaa suojelutasoa.

Asetuksen määriä ministeriö voi tarkistaa milloin tahansa. Luontevin tarkistusaika on kunkin metsästysvuoden tam-

REIJO VESTERINEN

Saimaannieriä rauhoitetaan Vuoksen vesistöissä

Saimaannieriä rauhoitetaan kokonaan Vuoksen vesistöalueella ensi vuoden alusta. Samalla myös neljän lohikalan alamat nousevat. Valtioneuvosto hyväksyi torstaina asiaa koskevan kalastusasetuksen muutoksen.

Uudet alamat ovat meri-

taimenella ja järvilohella 60 senttimetriä. Järvitaimenen uusi alamitta alueen eteläpuolissa vesissä on 60 senttimetriä ja pohjoispuolisissa vesissä 50 senttimetriä. Harjuksen alamat ovat vastaavasti 35 ja 30 senttimetriä.

Alamitta- ja rauhoitussäännösten tarkoituksena on turvata luonnonvaraisina esiintyvien kalalajien säilyminen sekä edistää kantojen elpymistä sekä kestävän kalastuksen toteutumista.

MT-STT

VÄITÖS

Porot koettelevat luonnon kestäkykyä

Porojen määrä ylittää luonnon kestäkyvyn. Niiden laiduntaminen vaikeuttaa metsätalouden harjoittamista, muuttaa kasvillisuutta ja vaikuttaa myös maaperään.

Porojen laidunnuksen ympäristövaikutuksia on tutkinut filosofian maisteri **Gaia Francin**. Hän väittelee aiheesta tänään Jyväskylän yliopistossa.

Francinin mukaan maaperän ravintoverkot ovat monimutkaisia ja huonosti tunnettuja.

Arktisilla alueilla elämään kykeneviä eliölajeja on vähän. Se helpottaa niiden vuorovaihtuksen tutkimista.

Yksi tärkeä tekijä erityisesti Pohjois-Lapissa on porojen laidunnus.

”Poronhoidon taloudellisesta merkityksestä seuraa, että porojen määrä on ylittänyt ympäristön kantokyvyn. Suuri porojen määrä vaikuttaa ekosysteemin rakenteeseen ja toimintaan.”

Vaikuttaa ravinteiden kiertoon

Laidunnus muuttaa kasvillisuutta ja se vaikuttaa myös ra-

KIMMO HAIMI

Porot vaikeuttavat metsätalouden harjoittamista.

vinteiden kiertoon ja maaperän eliöyhteisöihin.

Francinin tutkimuksen päätulos oli, että porojen laidunnuksen estäminen muuttaa kasvivyhteisön ja maaperän toimintaa ja rakennetta.

Lopputulos on kiinni maaperän alkuperäisistä ominaisuuksista.

Laidunnuksen estämisellä oli selkeimmät vaikutukset ravinteikkailla alueilla.

MT

Maaseudun Tulevaisuutta voi nyt lukea...

- painettuna lehtenä
- näköislehtenä verkossa
- mobiilisti lukulaudalla **lukulauta.mt1.fi**
- mobiilisti puhelimella **m.mt1.fi**

Lue lisää eduista Maaseudun Tulevaisuuden nettisivuilta. Tee uusi kestopilaus tai vaihda määräaikainen kestopilaukseksi osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi/kestopilaus tai soita 020 413 2277.

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

Poronhoidon taloudellisesta merkityksestä seuraa, että porojen määrä on ylittänyt ympäristön kantokyvyn. **GAIA FRANCIN VÄITÖSTUTKIMUKSESSAAN**

Karhun siitinluusta tehty kynänvarsi, jonka A. E. Järvinen luovutti maksuksi kortteerista Fredrik Vesteriselle vuonna 1939.

Pienoisnäyttely kunnioittaa A.E. Järvisen elämäntyötä

SUOMEN METSÄSTYSMUSEON ARKISTO

Metsästysmuseon näyttely kertoo kirjailijasta, taiteilijasta ja erämiehestä.

.....

Suomen Metsästysmuseon pienoisnäyttelyllä kunnioitetaan eräkirjallisuuden klassikon ja esikuvan **A. E. Järvisen** elämäntyötä. Hänen kuolemastaan tuli elokuussa kuluneeksi 50 vuotta.

Aarne Erkki Järvinen tunnetaan monipuolisuudestaan kirjailijana, taiteilijana ja Lapin kairojen erämiehenä. Hän kirjoitti jo nuorena lukiolaisena novelleja sekä runoja, ja ylioppilaaksi tultuaan kiintymys luontoon sai hänet valitsemaan metsätieteiden opinnot arkkitehdin ammatin sijaan.

Yliopistoaikoinaan Järvinen opiskeli myös Ateneumin iltakoulussa ja myöhemmin Taideyhdistyksen piirustus-koulussa.

Valmistuttuaan metsänhoitajaksi Järvinen hakeutui Lappiin vakituiseen työhön toimien uransa loppuajan ylimetsänhoitajan vakanssilla arvioimis-toimiston johtajana.

Ensimmäisinä Lapin vuosina syntyi se henkinen varasto, josta Järvinen tulevina vuosina saattoi kirjailijana ammentaa. Erämaan kauneus oli hänelle merkittävä innoittaja.

Erätaidon oppeja nuori metsänhoitaja imi ikänsä erämaissa asuneilta esikuviltaan. Pitkillä työmatkoilla kairoissa ravinto hankittiin suoraan luonnosta metsästäimällä ja kalastamalla.

Mieluisinta metsästystä oli huurremetsojahti, jota Järvinen on kuvannut sekä akvarelleissaan että lastuissaan.

A. E. Järvinen kirjoitti yli 20 kaunokirjallista teosta, Turkisriistan pyynti -oppaan sekä lukuisia artikkeleita luontoon ja eränkäyntiin liittyen.

Näyttelyssä on valokuvia, Järvisen erävarusteita sekä kirjallista tuotantoa Suomen Metsästysmuseon kokoelmista.

Näyttely on esillä vuoden loppuun saakka. Näyttelyn yhteydessä Suomen Metsästysmuseon kuukauden kokoelmalöytönä on A. E. Järviselle kuulunut kynä, jonka varsi on tehty karhun siitinluusta.

MAIKKI KULMALA

A. E. Järvinen sorsastamassa 1930-luvulla.

”Turve liian arvokasta poltettavaksi”

PEKKA FALI

Tutkijoiden ja kansanedustajien seura Tutkas pureutui keski-ikäisenä turpeeseen.

Kansallinen suostrategia linjaa, että turpeen energiakäyttöä pitää suunnitelmallisesti vähentää.

Vaikka strategia painottaa, ettei turve saa korvautua kivihiilellä, niin juuri tapahtuu.

”Turvetuotannolle riittää hyvin luonnonarvoiltaan köyhä soita. Poliitikkojen tehtävä on korjata kivihiili pois energiapaletistamme”, Suoseuraan kuuluva ympäristöneuvos **Eero Kaakinen** linjasi.

Vihreiden kansanedustaja **Johanna Karimäki** ehdotti lääkkeeksi lisää tuotantotukea metsähakkeelle ja investointitukea pelkästään puuta polttaville kattiloille.

Aikataulua strategian mukaiselle turpeesta luopumiselle ei paneeli antanut. Ymmärrystä riitti, että turvetta tarvitaan

vielä pitkään ainakin seospolttoaineena.

Aarne Pehkonen yleisöstä oli sitä mieltä, että turve on liian arvokasta poltettavaksi. Turpeen jatkojalostusta kannatti myös moni muu.

”Suomessa asutaan apteekin yllä”, hehkutti Suoseuran puheenjohtaja, geologi **Riitta Korhonen**.

”Turve on terveellistä niin eläimille kuivikkeena kuin ihmisille kylpynä”, hän ylisti.

Korhosen mukaan ympäristöturpeesta tulee kuitenkin kova pula. Suostrategia rajoittaa sen nostoa esimerkiksi keidassoilla.

SUVI NIEMI

Kansallisen suostrategian mukaan turpeenostoa energiakäyttöön pitäisi suunnitelmallisesti vähentää.

